

hele taget ikke, at 7 Kr. kunne slaa til. Her maa jeg ganske vist bedrøve det ærede Medlem med, at det er Mening, at disse gamle Mænd skulle indbydes til at deltage i et Festmaal, men jeg kan tillige berolige det ærede Medlem derhen, at det skummende Bæger behøver han ikke at nære saa stor Frygt for; jeg tror, at naar man skal regne med 7 Kr., og det gør man jo, behøver man ikke at have nogen særdeles stor Frygt for det skummende Bæger. Jeg tror sikkerlig ikke, de 7 Kr. slaa til til saa farlig mange Drikkevarer. Hvad angaar dette Fællesmaal, kan jeg tillige berolige det ærede Medlem med, at det bliver ikke noget, der er saadan forskrækkelig „Slag“ i; det bliver ikke noget, hvor Militarismen kan prædikes for disse Folk, og i øvrigt har jo den ærede Ordfører sikkert Ret i, at disse gamle Mænd, der komme til Stede her, blive i det hele taget ikke saa farlig modtagelige for den Paa-virkning. Nej, det vil gaa saadan til, at da der kommer saa mange til Stede, bliver man ikke i Stand til at kunne holde Festmaaltidet paa eet Sted; man vil komme til at tage flere af de tilstedeværende Lokaler i Brug, og saa kan der ikke ske nogen saa stor Sammenrottelse, som det synes, det ærede Medlem er saa bange for ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem endte jo sin Udtalelse med at ønske, at det maatte blive en virkelig Glæde for disse gamle Mænd at deltage i denne Fest. Jeg tror nu at kunne forsikre det ærede Medlem om, at det virkelig skal blive en Glæde for disse gamle Folk. Jeg ved ikke, hvorledes det gaar det ærede Medlem, om han jævnlig taler med nogen af disse gamle Mænd, der vare med i den Tid, men hvis han gør det, vil han have hørt, med hvilken Interesse disse gamle Folk omfatte den Tid og endnu ere i Stand til at huske alt det, der passerede den Gang, og det Liv, der i det hele taget bliver over dem, naar man kommer til at tale med dem om de Ting, og naar man nu, som jeg før har sagt, giver dem Anledning til at komme ud omkring paa den daværende Slagmark og se sig om der, og Minderne selvfølgelig fra den Tid da trænge sig frem hos Festsdeltagerne, er jeg sikker paa, at det og i øvrigt alt det, man ellers vil være i Stand til at berede dem, netop for at glæde dem, vil blive til Glæde for disse gamle Mænd. Og hvis det ærede Medlem til daglig træffer paa disse Folk og vil prøve paa at spørge dem, om de ikke tro, at det vil blive til Fornøjelse for dem netop at kunne

deltage i denne Fest, er jeg aldeles overbevist om, at i det mindste 99 af 100 ville svare det ærede Medlem: Ja, vi glæde os allerede til at kunne deltage i denne Fest. Jeg synes altsaa, at det ærede Medlem, selv om han er nok saa bange for de skummende Bægre, hvad der for øvrigt ikke bliver Fare for, kan slaa sig til Ro med, at Festen skal blive til Glæde for vedkommende, og saa skulde det ærede Medlem egentlig stemme for de 10,000 Kr., her er foreslaaet.

Nielsen-Grøn: Ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) gav den ærede sidste Taler Anledning til at tage Ordet, saaledes har ogsaa det ærede Medlems Udtalelser givet mig Anledning dertil. Naar det ærede Medlem talte paa Afholdssagens Vegne, saa kan jeg rigtig nok ikke anerkende den Motivering, som det ærede Medlem kom med. Jeg har Mandat til paa alle de Medlemmers Vegne, som høre til Danmarks Afholdsforening, i hvilken jeg har den Ære at være Repræsentant, at udtale, at naar vi fra vor Side og det ærede Medlem for Vinderup (S. Svendsen) fra sin Side have sluttet os til Afholdsbevægelsen, saa ville vi ikke bruge denne hverken her i Salen eller noget andet Steds i Partiøjemeds Tjeneste. Vi have altid inden for Danmarks Afholdsforening hævdet det Standpunkt, at vi spørge ikke vore Medlemmer om Religion, Politik osv., men vi spørge blot, om de ville være med til at arbejde for Ædruelighedens Fremme og mod Drikke-øndet i vort Land; ville de det, ere alle os hjertelig velkomne. Naar jeg og de ærede Herrer ville stemme for den Bevilling, der er foreslaaet her paa Krigsministerens Budget, saa er det ikke, fordi vi mene, at de gamle Veteraner skulle have et Sviregilde; nej, det er langt fra. Det ærede Medlem har Ret i, at vi gerne ville have saa lidt Svir som muligt; men lige saa lidt som vi ville tvinge nogen til at nyde Spiritus, lige saa lidt ville vi tvinge nogen til at lade være med det. Det er en fri Sag; vi ville have Lov til, at hver kan leve efter sin Anskuelse. Hvor stor Kærlighed vi end have til Afholdssagen, saa vil jeg dog hævde, at der er noget, som gaar over Afholdssagen, det er Kærligheden til Fædrelandet, Modersmaal og Minder. Jeg vil altsaa paa hele Danmarks Afholdsforenings Vegne, paa alle de Medlemmers Vegne her i Tinget, der ere inden for denne Organisation, hævde, at vi ere